

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010245
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010245.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému U. D., nar. XX. I. XXXX v T., trvale bytom R., R. č. XX/XX, prechodne bytom C., G. XXXX/X, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 02. septembra 2021 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len prokurátor) v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. júla 2021, sp. zn. 1T/23/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. júla 2021, sp. zn. 1T/23/2021 bol obžalovaný U. D. uznaný za vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obvinený N. G. (t. č. už právoplatne odsúdený) si v presne nezistenom dni od novembra 2019 do februára 2020 od nezistenej osoby bez povolenia zaobstaral podomácky upravenú dlhú palnú zbraň - opakovaciu guľovnicu vz. 24, československého výrobcu Zbrojovka Brno, kalibru 8x57 JS, výrobné číslo 2465M2, bez pažbenia a mušky, a následne na návrh obvineného N. V. (t. č. už právoplatne odsúdeného) obvinený N. G. s obvineným I. Y. (t. č. už právoplatne odsúdeným) presne nezisteného dňa v mesiaci august 2020 predmetnú zbraň zakopali na presne neustálenom mieste v katastri obce Skalka nad Váhom, okres Trenčín, a následne v presne nezistený deň v mesiaci august 2020 túto zbraň obvinený N. V. spoločne s obvineným I. Y. vykopali a spoločne odviezli do Piešťan, kde ju obvinený N. V. predal a odovzdal obvinenému U. D., a obvinený U. D. mal predmetnú strelnú zbraň od nezisteného dňa mesiaca august 2020 až do jej nájdenia políciou dňa 08.09.2020 ukrytú v mieste svojho bydliska na ulici G. č. XXXX/X v C., pričom obvinení N. G., U. D., N. V. a I. Y. nie sú držiteľmi zbrojných preukazov a uvedená zbraň v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive spadá do kategórie A, kde podľa § 4 odsek 2 písmeno g) a podľa § 80 odsek 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive je takéto zbrane zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť.

Za tento trestný čin bol obžalovanému podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a súčasne bol obžalovanému podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odložený a okresný súd zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu 5 (päť) rokov a s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno h), písmeno k) Trestného zákona mu uložil povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku a v skúšobnej dobe sa zamestnať

alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci a to 1 ks podomácky upravenej dlhej palnej zbrane - opakovacej guľovnice vzor 24, československého výrobcu Zbrojovka Brno, cal. 8x57 JS, výrobné číslo 2465M2, pričom podľa § 60 ods.5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva Slovenská republika.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote, včas podaným odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. V odôvodnení odvolania uviedol, že súdom prvého stupňa uložený podmienený trest odňatia slobody považuje za príliš mierny vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, nakoľko obžalovaný bol osemkrát súdne trestaný, naposledy pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c), e) Trestného zákona a iné, kde mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej prokurátor poukázal na to, že v súčasnej dobe je obžalovaný stíhaný pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa ust. § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Prokurátor má za to, že z odpisu registra trestov a tiež zo súčasných neskončených trestných stíhaní vedených proti obžalovanému vyplýva, že nie je dôvodné predpokladať, že uložený podmienený trest odňatia slobody u obžalovaného povedie k jeho náprave, resp., že takýto trest je vo vzťahu k obžalovanému postačujúci. Prokurátor poukázal tiež na skutočnosť, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku a vyjadril ľútosť nad jeho spáchaním až na hlavnom pojednávaní po tom, čo uvedené konanie v prípravnom konaní popieral a nepriznal sa k nemu. Podľa názoru prokurátora preto nie je u neho možné prihliadať na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, nakoľko svojím postojom v rámci celého prípravného konania nepomáhal orgánom činným v trestnom konaní. Navrhol preto, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. b) a c) Tr. poriadku zrušil uvedený výrok rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/23/2021 zo dňa 27.07.2021 a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný. Vo svojom vyjadrení uviedol, že skutočnosť, že prokurátor poukazuje na ďalšie trestné stíhania a chce ich zahrnúť do trestu v tomto konaní, by znamenala pri odobrení takéhoto postupu, že samotné trestné stíhanie postačuje na to, aby sa stalo podkladom pre vyšší trest, pričom poukázal na princíp prezumpcie neviny, ktorý patrí medzi základné zásady trestného konania v zmysle § 2 ods. 4 Trestného poriadku a preto žiadal súd II. stupňa, aby na prebiehajúce stíhanie neprihliadal. Obžalovaný ďalej uviedol, že poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona mu súd uplatnil po tom, ako vyhodnotil jeho postoj k prejednávanej veci. Obžalovaný má za to, že súd vo vyhotovenom rozsudku podrobne rozpisal, akými úvahami sa riadil, rovnako rozpisal prečo sa nestotožnil s rozdielnou optikou prokuratúry pri uplatňovaní zákona. Právna istota spočíva aj v tom, že právne problémy, právne kritéria sa u všetkých osôb budú posudzovať rovnako, teda tak, ako to učinil okresný súd. Podľa názoru obžalovaného prokurátor používa rozdielny pohľad pri uplatňovaní zákona, keď to, čo vyžaduje na strane jednej, nevyžaduje na strane druhej. Na základe uvedeného obžalovaný U. D. navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrila aj matka obžalovaného - I.. V. D., ktorá žiadala, aby krajský súd pri svojom rozhodovaní prihliadol aj na to, aký vplyv by malo zmenenie druhu trestu na nepodmienečný u jej syna na rodinu obžalovaného, konkrétne aj na jej osobu, pričom v prílohe prípisu predložila lekárske správy preukazujúce jej veľmi nepriaznivý zdravotný stav z dôvodu pokročilého onkologického ochorenia a z tohto titulu nevyhnutnú potrebu celodennej ošetrovateľskej starostlivosti, najvhodnejšie rodinným príslušníkom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 11.08.2021, na verejnom zasadnutí dňa 02.09.2021 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s poukazom na písomné dôvody odvolania prokurátora okresnej prokuratúry navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na zákonný a primeraný trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa a na jeho náležité odôvodnenie a preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na svoje vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, v ktorom podrobnejšie uviedol, prečo považuje rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a správny aj vo výroku o uloženom podmienečnom treste odňatia slobody a preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, pričom dodal, že žiada o rovnakú šancu, aká bola daná ostatným obžalovaným.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, nepochybil vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ani vo výroku o uložení príkazov podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa § 294 ods.2 Tr. zák., § 38 ods.2 Tr.zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm.m) Tr.zák. a za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon bol obžalovanému podľa § 51 ods.1 Tr.zák. podmienečne odložený so zároveň uloženým probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 ods.2 Tr.zák. okresný súd obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov a s odkazom na § 51 ods.4 písm.h), písm.k) Tr.zák. uložené povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku a v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo preukázateľne o zamestnanie uchádzať, spolu s uloženým trestom prepadnutia veci - 1 ks podomácky upravenej dlhej palnej zbrane - opakovacej guľovnice vzor 24, československého výrobcu Zbrojovka Brno, cal. 8x57 JS, výrobné číslo 2465M2, pričom podľa § 60 ods.5 Tr.zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva Slovenská republika, sú trestami primeranými. Zodpovedajú všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukládanie v zmysle § 34 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim okolnostiam a priťažujúcej okolnosti, ako aj pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd, pričom uložený prísny podmienečný trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcich okolností, prokurátor v odvolaní poukazoval na to, že vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa ku skutku priznal a vyjadril ľútosť nad jeho spáchaním až na hlavnom pojednávaní, nemožno prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný svojim postojom v prípravnom konaní nepomáhal orgánom činným v trestnom konaní. V tomto smere krajský súd uvádza, že v posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného U. D. a u obžalovaného preto bola správne zistená a priznaná aj poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zákona, pričom správne okresný súd obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák.. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr.

por.). Nie je pritom pravdivé tvrdenie prokurátora v odôvodnení odvolania, že obžalovaný v prípravnom konaní spáchanie trestného činu popieral, keďže ten iba využil svoje zákonné právo nevypovedať.

Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia krajský súd týmto poukazuje. Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, tak podstatne uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takéto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť.

Pokiaľ ide o trestnú minulosť obžalovaného, na ktorú v odvolaní poukazoval prokurátor, krajský súd uvádza, že pri ukladaní trestu je potrebné samozrejme zohľadniť i trestnú minulosť odsúdeného a závažnosť aktuálneho odsúdenia. Avšak trestnú minulosť nemožno hodnotiť mechanicky, bez previazanosti na aktuálne spáchanú trestnú činnosť, i keď samozrejme zhodnotiť ju treba a to vrátane už prípadne zahladených odsúdení. V prípade predchádzajúcich odsúdení je potrebné zohľadniť, aký bol medzi nimi časový odstup a aká bola ich závažnosť. Krajský súd sa v tomto smere stotožňuje s názorom okresného súdu a poukazuje na skutočnosť, že odsúdený sa dopustil predošlej trestnej činnosti pred rokom 2015 a v rokoch 2005 - 2006, pričom obžalovaný uložený trest za predošlú trestnú činnosť už vykonal. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na argumentáciu okresného súdu ohľadom zachovania zásady rovnosti strán trestného konania a princípu právnej istoty (princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí), nakoľko v tejto trestnej veci i obžalovanému V., ktorý má podobnú trestnú minulosť ako obžalovaný D., bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Krajský súd sa stotožňuje aj s argumentáciou okresného súdu ohľadom nižšej spoločenskej závažnosti trestného činu spáchaného obžalovaným, nakoľko sa jednalo o zbraň staršieho dátumu výroby s nevhodnou úpravou, ktorej použiteľnosť a spoľahlivosť je vzhľadom na skutočnosť, že bola určitý čas zakopaná pod zemou, otázná. Krajský súd sa stotožňuje tiež s názorom okresného súdu ohľadom skutočností, na ktoré okresný súd prihliadal pri ukladaní trestu a to, že obžalovaný predmetnú zbraň nezaobstaral, neinicioval trestnú činnosť a zbraň prechovával u seba v porovnaní s ostatnými spolupáchateľmi len naozaj veľmi krátky čas.

Krajský súd má za to, že vyjadrenie prokurátora ohľadom skutočnosti, že obžalovaný je v súčasnosti trestne stíhaný pre ďalší obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, nemožno brať do úvahy pri ukladaní trestu v tomto konaní, nakoľko poukazovať na trestné stíhanie, ktoré môžu skončiť oslobodením, by poukazovalo na porušenie princípu prezumpcie nevinoty.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k podmienenému trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému U. D., považuje za potrebné ďalej uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred následkami spôsobenými nedovoleným ozbrojovaním a obchodovaním so zbraňami a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zjavné, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda splňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. V posudzovanej

veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného U. D., vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného boli teda správne zistené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin úprimne oľutoval a tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). V tejto súvislosti je potrebné opakovane zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.) a súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.), pričom aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.). Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, podstatne uľahčil súdu dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto takýto postoj obžalovaného okresný súd pri ukladaní trestu tiež správne zohľadnil. Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného ako páchatela nie je priamy výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, pretože účel trestu za splnenia podmienok uvedených v ustanoveniach § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. možno dosiahnuť aj podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému okresným súdom spolu s uloženými obmedzeniami a povinnosťami zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, ani na zmenu spôsobu jeho výkonu v neprospech obžalovaného, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom a keďže aj výrok o uloženom treste prepadnutia veci - 1 ks podomácky upravenej dlhej palnej zbrane - opakovacej guľovnice vzor 24, československého výrobcu Zbrojovka Brno, cal. 8x57 JS, výrobné číslo 2465M2, ktorej vlastníkom sa podľa § 60 ods.5 Tr.zák. stáva Slovenská republika - má svoje opodstatnenie v ustanovení § 60 ods.1 písm.a) Tr.zák., odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.